

Кукушка народна приказка

Едно време единъ царъ издалъ заповѣдь, която разгласилъ по цѣлото царство: „Който заколи камъкъ и отъ камъка кръвь да протече, царътъ ще го направи пръвъ царедворецъ.“

Идвали много юнаци отъ царството. Отивали при царския камъкъ, който билъ вънъ отъ столицата. Опитвали се всички да разсѣкатъ камъка, но мечоветъ имъ се изпотрошавли, и тѣ си отивали посрамени.

Въ едно село имало една юначна девойка. Тя пасѣла овци по планината. Достигнала и до нея царската заповѣдь. Тя се облѣкла въ мъжки дрехи, отишла при царя и му рекла:

— Царю честити, азъ се наемамъ да заколя царския камъкъ и отъ камъка да протече кръвь.

— Добре, — рекълъ царътъ. —

Още сега ще отидемъ накрай града, гдето се намира камъкътъ.

И той далъ заповѣдь да се събератъ всички царедворци, да свикатъ и народа, защото младъ юнакъ ще заколи царския камъкъ.

Отишли накрай града. Царътъ показалъ на незнайния юнакъ камъка и рекълъ:

— Ето камъка. Извади меча си и го заколи, да видимъ дали ще потече кръвь отъ него.

Девойката извадила меча си, па се обърнала къмъ царя и рекла:

— Царю честити, какъ ще заколя бездушень камъкъ? Дай ми ти първомъ душа, та следъ туй, ако не го заколя, вземи главата ми!

Царътъ се почудилъ на тоя отговоръ и рекълъ:

— Ти си най-умниятъ човѣкъ въ царството ми. Азъ не искахъ да заколишь камъка, защото зная,